

РЕШЕНИЕ

№ 31662

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6025** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 1190/06.04.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав по н.а.х.д. № 5689/2025 г. е отменено НП № 23-2400649 от 10.02.2025 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Ф.-М., в качеството му на работодател, на основание чл. 416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева за нарушение на чл.415, ал.1 КТ.

Решението е обжалвано от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ като с доводи за неправилно приложение на закона и се иска отмяната му и потвърждаване на процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се представлява от юрк. И., който поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационното оспорване в съдебно заседание се представлява от юрк. Г. от САК, която оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел, че при извършена на 03.12.2024 г. проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект магазин за чай и шоколад „Моменти“, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД с управител И. Ф.- М. бил установен св. Т. Ц., който полагал труд като продавач-консултант в 16:45 ч. В предоставената на последния декларация той попълнил собственоръчно, че работи в магазина, стопанисван от дружеството-ответник по касационната жалба, считано от м. септември 2024 г. на длъжност продавач-консултант, попълнил данни относно работно време, почивки, почивни дни и трудово възнаграждение и отбелязал, че има сключен трудов договор.

За извършената проверка бил съставен протокол № ПР2447873 от 11.12.2024 г. В хода на проверката, която продължила по документи, проверяващите констатирали, че работодателят уведомил ТД на НАП за сключване на трудовия договор със свидетеля Ц. на 23.09.2024 г. в 19:37:03 ч., а в трудов договор № 3/20.09.2024 г. било удостоверено, че Ц. е постъпил на работа на 20.09.2024 г.

На 23.09.2024 г. св. Т. Ц. е полагал труд във времевия интервал 10:30-18:00 ч. съгласно одобрен работен график. В същия ден му били проведени инструктажи по безопасност и здраве и му било връчено копие от подписания с „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД трудов договор № 3/20.09.2024 г. На 23.09.2024 г. св. Л. Г., която отговаряла за счетоводната дейност на дружеството-работодател, депозирала и уведомлението по чл.62, ал.2 КТ, въз основа на което в 19:37:03 ч. била издадена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ с изх. № 30Е000982526. Копие от последното било връчено на св. Ц. на 24.09.2024 г.

Трудов договор № № 3/20.09.2024 г. между св.Т. Ц. и „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД е сключен, след като на същата дата бил прекратен предходен трудов договор № 13/10.06.2023 г. между същия служител за същите длъжност и търговски обект, и „ТРАВЕЛ ДИЙЛС“ ЕООД, представлявано от един и същ едноличен собственик на капитала на двете дружества И. Ф. – М..

За констатираното нарушение е съставен АУАН № 23-2400649/11.12.2024 г. срещу „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД за извършено административно нарушение по чл. 63, ал. 1 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ -С. издал наказателно постановление № 23-2400649 от 10.02.2025 г., с което на жалбоподателя била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Мотивирал се е, че в случая, въпреки невъзможността за прилагане на привилегирования състав по чл.415а, ал.1 КТ, няма пречка да намери приложение общата разпоредба на чл.28 ЗАНН, тъй като установеното нарушение представлява маловажен случай по

смисъла на чл. 28 от ЗАНН. СРС се е аргументирал, че изпълнението на задължението на дружеството ответник по касация за подаване на справка по чл.62, ал.5 КТ след приключване на работния ден е резултат от действията на лицето, извършващо счетоводно обслужване; че служителят Ц. е имал сключен трудов договор, бил е запознат с правилата за безопасност на труда, както и че е полагал преди това труд в същия обект, на същата длъжност, но за друго дружество, като собственик на капитала и на двете дружества е И. Ф.-М.; че нарушението не е било установено в деня на извършването му, за да се коментира дали подаването на уведомление до НАП е единствено с цел извършената проверка; че на ответника по касация не са налагани други административни наказания за нарушения на КТ; че е ниска степента на засягане на обществените отношения, свързани с правилата и организацията при полагане на труд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Решението е правилно като краен резултат, но по различни от изложените от въззивния съд съображения.

Настоящият състав приема, че в случая не е безспорно установено авторството на деянието. В материалите по административнонаказателната преписка фигурират трудов договор № 13/10.06.2023 г. и трудов договор № 3/13.06.2023 г., сключени между „ТРАВЕЛ ДИЙЛС“ ЕООД и Т. Ц., и трудов договор № 3/20.09.2024 г., сключен между „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД и Т. Ц., като относно последния справката за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ с изх. № 30E000982526 е издадена в 19:37:03 ч. Не са налице доказателства за прекратяването на предходните трудови договори, сключени между „ТРАВЕЛ ДИЙЛС“ ЕООД и Т. Ц.. Извод за датата на прекратяване на трудовия договор с „ТРАВЕЛ ДИЙЛС“ ЕООД не може да се направи и от попълнената от св. Ц. декларация от 03.12.2024 г., тъй като в същата е отразено, че е работещ в „Моменти“ ЕООД. С оглед момента на издаване на справката по чл.62, ал.5 КТ следва да се приеме, че на 23.09.2024 г. работодател на Т. Ц. не е било санкционираното дружество „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД, поради което не следва да бъде ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

С оглед гореизложеното, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното въззивно съдебно решение - оставено в сила.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в и чл.63д, ал.1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1190/06.04.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав по н.а.х.д. № 5689/2025 г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „ЧАЙМАНИЯ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Ф.-М., сумата от 200 евро, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

